

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX № 93 (2509). ЧЕТВЕР, 3 СЕРПНЯ 1978 року. Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

ЕСТАФЕТА СОЛІДАРНОСТІ

ГАВАНА, 1 серпня. (Кор. ТАРС). Четвертий день по гостинній Гавані крокує XI Всесвітній фестиваль. Він переконливо демонструє, що незалежно від відмінностей у політичних і філософських поглядах молоде покоління планети завжди готове боротися за світлі ідеали людства. Це знову підтвердив і проведений в одному з пригородів Гавани фестивальний мітинг «Молодь і студенти за мир в усьому світі, розрядку, міжнародну безпеку і співробітництво, за припинення гонки озброєнь, загальне і повне роззброєння».

Юнаки і дівчата з Радянського Союзу, Куби, Колумбії, Японії, Франції, Мадагаскару, які виступили на ньому, затвердили політику імперіалізму, спрямовану на придушення національно-визвольних рухів, демократичних і революційних сил. Вони підкреслили, що дії імперіалістичних кіл ставлять під загрозу зміцнення (Закінчення на 2-й стор.).

ГВАРДІЙЦЯМ ЖНИВ — СЛАВА!

СТЕНД ЖНИВ

НА ПРИЗ „ЗОЛОТИЙ КОЛОС“

Сьогодні попереду

СЕРЕД КОМБАЙНЕРІВ:

Анатолій КОЛОТИГІН з колгоспу імені Жданова Світловодського району — комбайном «Нива» зібрав хліб на 209 гектарах і намолотив 8749,6 центнера зерна.

Андрій ТРЮХАН з радгоспу «П'ятихатський» Петрівського району — комбайном «Колос» зібрав ранні зернові на 154 гектарах і намолотив 7540 центнерів зерна.

Сергій ДОВГОПОЛ з колгоспу «Зоря» Онуфріївського району — комбайном «Колос» скосив зернові на 194 гектарах і намолотив 7159 центнерів хліба.

Валерій ГЛУЩЕНКО з колгоспу імені Фрунзе Долинського району — комбайном «Колос» зібрав хліб на 175 гектарах і намолотив 7140 центнерів зерна.

Віктор МИКОЛЕНКО з колгоспу «Перше травня» Петрівського району — комбайном «Колос» скосив зернові на площі 156 гектарів і намолотив 6950 центнерів зерна.

Володимир ТИШКІН з радгоспу «П'ятихатський» Петрівського району — комбайном «Колос» зібрав хліб на 117 гектарах і намолотив 5630 центнерів зерна.

СЕРЕД МОЛОДИХ ЖАТКАРІВ:

Микола ШУЛЬГА з колгоспу «Україна» Новгородківського району — жаткою ЖВН-6,0 скосив зернові на 352 гектарах.

Олексій ІВАЩЕНКО з колгоспу імені Калініна Новоукраїнського району — жаткою ЖРС-4,9 скосив зернові на 321 гектарі.

СЕРЕД МОЛОДИХ ВОДІВ:

Петро ШМАТКО з колгоспу «Мир» Новоукраїнського району — автомашиною ГАЗ-53 перевіз 11 960 центнерів зерна.

Леонід РОМАНОВ з Долинського районного об'єднання «Сільгосптехніка» — автомашиною «Урал» перевіз 7470 центнерів хліба.

НА 2 ЛИПНЯ В ГОСПОДАРСТВАХ ОБЛАСТІ СКОШЕНО РАННІ ЗЕРНОВІ НА ПЛОЩІ 466,9 ТИСЯЧІ ГЕКТАРІВ. ОБМОЛОЧЕНО ВАЛКИ НА ПЛОЩІ 227 ТИСЯЧ ГЕКТАРІВ. УСЬОГО НАМОЛОЧЕНО ЗЕРНА 785,5 ТИСЯЧІ ТОНН.

ЦІКАВО, про що ведуть мову ці двоє молодих людей?

А як ви думаєте, про що можуть говорити комбайнер і його помічник раннього ранку, чекаючи, поки щедре проміння сонця висушить росу, дасть змогу завести машину в загінку і працювати, працювати, аж поки знову не впаде передсвітня роса?

Так було й у неділю 30 липня. Ніхто не був свід-

ком розмови двох молодих комбайнерів, але те, що вони мали якусь домовленість, стало ясно відразу і комбайнерам, і водіям грузовиків. Машина працювала, наче жива істота, що все розуміє. Автомобілі, здається, чатували біля комбайна — як тільки наповнювався бункер і комбайнер давав сигнал, відразу ж зліва виривалася інша...

І так — увесь день, вечір, далеко за північ. А на ранок

дзвіняв весь колгосп імені Жданова: МОЛОДІ КОМБАЙНЕРИ АНАТОЛІЙ КОЛОТИГІН ТА МИХАЙЛО ГЕКАЛО, КОТРИ ЖНИВУЮТЬ ПЕРШІЙ РІК, ПІДІБРАЛИ ВАЛКИ НА ПЛОЩІ 45 ГЕКТАРІВ І НАМОЛОТИЛИ БІЛЬШ ЯК ЗА ДВАДЦЯТЬ РОБОЧИХ ГОДИН 1610 ЦЕНТНЕРІВ ЗЕРНА. Такого добового намолоту ще не було у Світловодському районі навіть у найдосвідченіших майстрів збирання врожаю.

Іхній рекорд — не випадковість. За день до цього хлопці намолотили 998 центнерів зерна. Комбайнери йшли по висхідній — день у день вищі намолати. Нині на рахунок комсомольсько-молодіжного екіпажу 8749,6 центнера хліба.

Виявляється, вони таки змозглися того ранку, 30 липня. Ніхто не чув їхньої розмови. Лише опісля хлопці призналися: в дні роботи XI Всесвітнього фестивалю

молоді і студентів вони вирішили працювати з повною віддачею.

А найімовірніше — тут усе до купи збіралось: і фестивальна вахта, і те, що їм довірили новий комбайн, і те, що збирають хліб уперше.

Жнивіть, хлопці! Щедрих вам намолатів!

На фото: А. КОЛОТИГІН та М. ГЕКАЛО.

Фото І. КОРЗУНА.

УРОЖАЙ-78

Анатолій КОЛОТИГІН,
Михайло ГЕКАЛО:

ЙДЕМО НА РЕКОРД!

ОПЛЕСКИ... ПЕРЕД ВИСТУПОМ

Минулої п'ятниці в польовому таборі радгоспу «Червона зірка» Бобринського району виступала художня агітбригада з Устіївського району.

Перед початком виконання агітаційно-художньої програми голова виконкому

сільської Ради Л. І. Думча полякувала гостей за допомогою у врятуванні від пожежі радгоспного хліба.

Про те, як це сталося, читайте в наступному номері «Молодого комуніста».

СЕРПЕНЬ

В золотому (аж білому!) морі
пшениці безкрайому
Серпень ходить господарем мудрим —
жнив...
Часом тут, часом там спалахне
то волошка неспіла,
То горошок рожевий (і жайвір
видзвонює пісню).
Запалюють комбайни, так звільня
пливуть, так неспішно
(Гей до обрію плывуть густі, занадні
пшениці).

Наче бджоли бруднаті злетілись
на поле сьогодні
Та й статечно гудуть, що медово
так нині отут.
Батьківщину моя, ти живи
сьогодні пірвою!
Чесний хліб твій важкий,
та солодший від всяких медів!
Шире серце моє, як це поле, віддасть
тобі сучас,
Щоб розквітнути знов (по весні,
по весні молодій),
Євген ЖЕЛЕЗНЯКОВ.
м. Кіровоград.

НА ЖНИВАХ — СІМЕЙНІ ЕКІПАЖІ

БІЛЯ БАТЬКОВОГО КОМБАЙНА

Вони в'яються виходять у поле:
Батько, ІВАН ВАКУЛОВИЧ
КОВАЛЬЧУК, І ЧЕТВЕРО ЙОГО СИНІВ

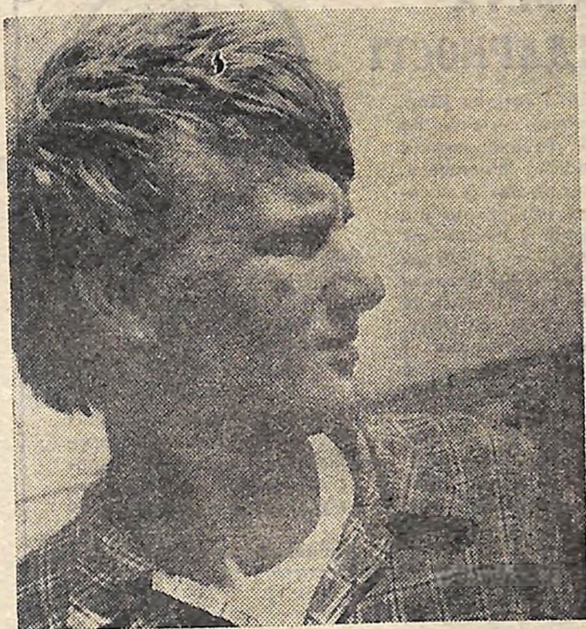
Ще одну радість приніс той сонячний день у сім'ю Ковальчуків: з Бобринця повернувся Григорій, успішно закінчивши сільське професійно-технічне училище № 2. Батько міцно притиснув до грудей сина і непомітно змахнув щасливу сльозу.

— Ти, Грицьку, — струснув він змужнілі плечі, —

(Див. 2 стор.).

І. В. КОВАЛЬЧУК.

жайворонок, уплітаючи свою мелодію у бронзовий передзвін стиглого колосся. Так було й того дня, коли я прибув у тракторну бригаду відділка № 2 колгоспу імені Шевченка. З приємними клопотами зустрів нас керівник механізаторів кавалер ордена Леніна Петро Микитович Кучеренко. Я назвав його клопоти приємними, бо техніка стояла на лінійці готовності і належало тільки випробувати в дії збиральні засоби.

— Оце ж намірились їхати до скирти і пропустити комбайни. Отам і з сімейним екіпажем Ковальчуків побачитесь.

Зрозуміло, в такій ситуації для бригадира дорога кожна секунда. До косовиці лишаються лічені дні. А тут — сонце, соломка підсохла. Тож без затримки їдемо в поле, до торішньої

ка оберемків соломки з соловою, добавили зерна. Всі разом оглянули машину. Крошка задоволено рушив у тракторну бригаду. Так само випробували СК-4 в роботі Ковальчуки — Іван Вакулович, Григорій та Іван, що сидів за кермом, уявляючи перед собою безмежний хлібний масив, далекі пшеничні гони. Анатолий з Басилем у цей час лагодили свої автомобілі: нарощували борта, ущільнювали їх, готували брезенти. Жнивний маршрут у них було вже визначено: батьків комбайн — тік — хлібоприймальний пункт.

Деякі чотири роки віддав хліборобській справі Іван Вакулович Ковальчук. Вісім років працює на СК-4. У Костомарівці поважають його роботу сім'ю. Жнива нині важкі. З великими труднощами дається кожен метр валка. Та в колгоспі імені Шевченка все роблять для того, щоб протиставити негоді майстерність, уміння, досвід іпатівців. У загальну боротьбу за хліб третього року десятої п'ятирічки робить чималий внесок і сімейний екіпаж Ковальчуків. На рахунок батька і чотирьох синів майже сімдесят гектарів скошеної пшениці, понад дві тисячі центнерів намолоченого зерна. Серед хліборобів, які водять СК-4, це найвищий показник по колгоспу.

Пізнього вечора, коли стихає комбайновий гул, Анатолий і Василь Ковальчуки везуть добірне зерно в засіки Батьківщини.

І. НАЗАРТІЙ.

НА ФОТО: МОЛОДІ ЖНИВАРІ КОВАЛЬЧУКИ: ГРИГОРІЙ (УГОРІ), АНАТОЛІЙ І ВАСИЛЬ (В ЦЕНТРІ) ТА ІВАН.

БІЛЯ БАТЬКОВОГО КОМБАЙНА

(Закінчення.)

Поч. на 1-й стор.).

казав, що підеш до мене в помічники. Не передумав? Хлопець щиро усміхнувся і, вирвавшись з обіймів, кинувся до матері. Іван Вакулович навздогін:

— А комбайн — як справний годинниковий механізм. Там так відрегульовані, змащені...

— Ти мерщій про комбайн. А дитина ж із дороги, — завідалася Антоніна Борисівна. — Мий руки, Грицю. Потім буде про жнива говорити. Якими-то вони ще вийдуть... Он по радіо — чули! — передають про дощі.

Григорій смачно сьорбав домашній борщ, підморгував Анатоливі та Василеві. А на їхніх обличчях уловлював нотки зверхності: як не як — шофери. Швидкості! Але ніхто вголос не виказував такої думки, бо всі добре знали — працюватимуть на збиранні хліба разом, у п'ятьох. Бо й найменший, Іван, що перейшов у сьомий клас, уже міцно тримає в руках кермо. Згодом він розповість своїм ровесникам, як вийшли з батьком і Григорієм у поле до торішньої скирти і молотили солому. Збагнути йому було важко — для чого. Та коли побачив, як батько ходив навколо ком-

байна, пильно придивляючись до кожної щілинки, то зрозумів: перевірка. Щоб не губилося в стерню зерно.

Анатолий і Василь Ковальчуки теж училися в Бобринці, в автошколі ДТСААФ. Працюють водіями автомобілів. Тут, у Костомарівці, сім'ями обзавелися. Василева дружина Антоніна — вчителька, Анатоливева Наталя працює в колгоспі. Обидва шофери біля батькового комбайна.

...Ніщо так не веселить душу хлібороба, як переджнив'я. Коли пшениці та жита, як кажуть, на косу просяться. Коли виспіває

скирти. Разом з нами — секретар партійного бюро Микола Олексійович Рижиков, голова виконкому сільської Ради Василь Макарович Репешко. Першим підрулив до соломки досвідчений комбайнер Микола Мілітейович Крошка. Підстелили брезент, завели комбайн. На хедер подали кіль-

ЧЕРЕЗ ПУСТЕЛЮ

Жаркий подих Азії відчувався навіть через море. Яка ж вона, Азія?

Обмежене в часі споглядання красоти міста Баку, кількохгодинні клопоти з оформленням документів, вантаженням мотоциклів — і ми на поромі «Созетський Азербайджан».

Ми передбачали можливість зустрічі з комсомольцями порому. Капітанові наша пропозиція сподобалась, і після виходу у відкрите море в червоному кутку зібрався не тільки комсомольці, а й вільні від вахти члени екіпажу, зацікавлені нашою появою на поромі, написаним на мотоциклах та нашій формі. Ми розповіли про діяльність підпільної організації «Спартак» і про трудове сьогодні Кіровоградщини, господарі — про соціалістичне змагання з комсомольською організацією теплохода «Советский Киргизстан», про роботу свого, інтернаціонального за складом, колективу, про підготовку до зустрічі 60-річчя ВЛКСМ.

Наприкінці зустрічі начальник експедиції А. Ко-

Експедиція «МК» пам'яті героїв «Спартака»

вир'ював вручив комсорогаі пам'ятні дарунки з Кіровоградщини.

17 липня ми висадилися у Красноводську, а опівдні вже залишили перше на нашому шляху місто Азії.

Попереду — пустеля Каракуми. Дихати стає дедалі важче, мотоцикли працюють на максимальному режимі, а швидкість, із-за перагріву, незначна. Заміряємо температуру. В тіні термометр показує плюс 48 градусів, а на сонці плюс 56.

Рух на дорозі відсутній. Нарешті вдалині повільно з'являється місто Нейбіт-Дага, яке ми спочатку навіть прийняли за марево.

Що для нас важко тоді ковток холодної води, передати словами взагалі неможливо. Перша зустріч із Каракумами переконана, що, подорожуючи вдень, 2 тисячі кілометрів пустелі подолати на мотоциклах надзвичайно важко. Вирішили їхати лише вночі, коли температура спадає до 30, а то й до 25 градусів.

Через кілька днів, прибувши до столиці Туркменії Ашхабада, ознайомилися з містом, поклали квіти до першого в Середній Азії пам'ятника О. С. Пушкіну, встановленому 1905 року, до пам'ятника Т. Г. Шевченку, у відкритті якого брала участь делегація від України на чолі з О. Гончаром.

І ось пустелі Каракуми і Кизилкуми позаду. За 22 кілометри від Бухари нас зустріли представники обкому і міськкому ВЛКСМ. Минають хвилини — і ми в Бухарі...

А. ПАНОВ, учасник експедиції, потім застатний кореспондент «Молодого комунара».

РЕПОРТАЖ НА ХЛІБНІЙ НИВІ

Пеняче справжній ко-рабелі, пеняє шипінням поважний «Колос». У комфортабельній кабіні ритмічно погойдується червоний вишпел Онуфріївського райкому комсомолу «Кращому екіпажу». Ного щойно влучив молодому жнивварю колгоспу «Зоря» Сергію Довгополу начальнику районного комсомольського штабу «Жнива-78» Костянтин Давид. Сергій і його помічник районний брід Анатолий за-служили цю відзнаку в наполегливому трудовому суперництві. Серед дванадцяти комсомольсько-молодіжних екіпажів вони посідають перше місце. Нині на рахунок братів — 6790 центнерів хліба, намолоченого із 187 гектарів.

Серед молодих водіїв «Нив» першість належить екіпажу Миколи Іваненка з колгоспу імені XX з'їзду КПРС. Ного ужинок на сьогодні — понад 4 тисячі центнерів намолоченого зерна.

На небі знову скупчуються важкі грозові хмари. Знову дощ пригмуєть зупинити агрегати, але не примусить комсомольців залишити лан. Бо вони сиділи серцем мобілізовані. Хлопці будуть на полі, аж поки не впрорат останнього колоска.

М. ОЛІЙНИК, член корпусу при Онуфріївському райкомі комсомолу.

Як живнується?

КОЖЕН НА СВОЄМУ МІСЦІ

Слово — трактористці колгоспу «Маяк» Знам'янського району, делегатів ХХІІ з'їзду ЛКСМ України Ніні Голуби.

Учора ми закінчили роботу після третьої години ночі. Хоч і потімодились дуже, бо, вважати, зі сніткану — на ногах, з восьмої ранку — в полі, все ж настрий був досрим. Адже після рясних, уже набридлих дощів раптом вирило щедre сонце, осушило росу, дало змогу підорати валки.

Вичилили ми, як працювали комбайнери Валентин Брижук і мий «шеф» Василь Сидорук. За той день перший намолотили 111, другий — 934 центнери зерна. Все зерно перевезли на колгоспний тил молоді шофери микола Чернега та Леонід Суховенко. І на честь усіх чотирьох на току машини на високому флашотці червоний прапор.

Трохи пізніше за інших почав жнива комсомолець Сергій Масловський — пізніше одержав машину, новеньку «ниву». А тепер він разом з помічником микола Степановим надолужує прогалину. Хлопець перший рік жнивав, та вже видно, що оуде з нього непоганий комбайнер.

Молодий механізатор Микола Тимошенко і його штурвальний Саша Бібець, що місяць тому закінчив Тренієвську десятирічку, Серьожа Умрихін (помічник Брижука), що набуває фаху хлібороба в училищі механізації, Саша Сенченко, Альоша Мохна, Вася Кодема (він штурвальним у батька, Івана Федоровича), Віктор Шкурманов — усі юні помічники комбайнерів на своїх місцях, зі своїми старшими товаришами ділять пополам численні труднощі цього річчя жнива.

Отак і живнуємо. Нелегко, напружено. Та якою б не була погода, а врожай мусимо зібрати якнайшвидше — то справа нашої хліборобської честі.

ЕСТАФЕТА СОЛІДАРНОСТІ

(Закінчення.)

Поч. на 1-й стор.).

процесу розрядки і в кінцевому підсумку можуть зштовхнути світ у безодню конфронтації, яка таїть у собі серйозні наслідки для всього людства.

Промовці рішуче виступили проти зловисних планів озброєння армії США та інших країн НАТО новим засобом масового винищення людей — нейтронною бомбою.

Гнівно звучав голос посланців планети на черговому засіданні створеного в рамках фестивалю міжнародного трибуналу «Молодь обвинувачує імперіалізм». Численні свідки злочинів імперіалізму проти людства виступили з викриттям різних форм дискримінації. Люди з чорним кольором шкіри, заявив представник прогресивної молоді ПАР Френсіс Манела, зазнають у себе на батьківщині приниження і жорстоких репресій, нерідко стають жертвами злочинів апартеїду.

У залі засідання — дві негритянські дівчинки, які прибули з Зімбабве. — 7 і 14 років. Ледеве стримуючи слези, вони розповіли історію про те, як білий помічник-розвідчик убив їх батьків та інших членів сім'ї лише за те, що білдики не зуміли вчасно внести орендну плату за свій прихитний земельний наділ.

Як вирою усім формам дискримінації прозвучали виступи свідків — делега-

тив молоді Пуерто-Рико, Сирії, Уругваю та інших держав. Головний виступач трагедії і страждань народів поневолених держав, підтримав Карін Корона з Сьєрра Леоне, — американо-американський імперіалізм.

Як і в трибуналі, гострим обвинуваченням на адресу міжнародного імперіалізму, а також його нових поплічників — пенінських лідерів прозвучали виступи на прес-конференції представників делегації СРВ. Китайські керівники, заявив член делегації Фан Хан Лам, перетворились у знавісних прикличників найбільш реакційних сил світу. Проводячи в зговори з США ворожу політику проти СРВ та інших соціалістичних держав, пенінська верхівка намагається втілити в життя давно виношені гегемоністські і експансіоністські плани. Відповідно до них Китай поставляє у великій кількості зброю і боєприпаси Кампучії, яка використовує їх у своїх агресивних діях проти СРВ. Прогресивна молодь світу, як підтверджує наш фестиваль, підкреслив в'єтнамський делегат, та-рує ганьбою дії китайських керівників.

Характерна риса гаванського форуму — турбота молоді про майбутнє, яке не можна будувати, забуваючи про ті жертви мільйонів і мільйонів борців за людське щастя. Це чудово розуміють представники демократичної молоді світу. Вони зібравшись на урочистий мітинг пам'яті полеглих бійців-антифашистів та інтернаціоналістів, який відбувся в околицях

Гавани біля меморіального комплексу на честь радянського солдата-інтернаціоналіста. Разом з делегатами фестивалю в ньому взяли участь другий секретар ЦК Компартії Куби, перший заступник Голови Державної Ради і Ради Міністрів республіки, міністр революційних Збройних Сил Куби Рауль Кастро та інші керівники країни.

У виступах посланців молоді В'єтнаму, Чилі, Палестини, Південної Африки, Куби звучала щира вдячність воїнам Радянської Армії, всім, хто поліг смертю хоробрих у боях з силами реакції.

Немає подвигу в світі, рівного подвигу радянських людей, які ціною життя 20 мільйонів чоловік врятували світ від страхіт фашизму, підкреслили представники молодого покоління острова Свободи Фернандо Мартінес.

Усі промовці говорили про величезне значення солідарності Країни Рад з борцями проти імперіалізму і фашизму, за національну незалежність, мир і соціальний прогрес. Радянський Союз, заявляли вони, був і лишається прапороносцем пролетарського інтернаціоналізму.

Є. АЛЕКСЕЄВ, А. БЕЛІКОВ, А. ВОРОПАЄВ, Ю. СВЕРДЛОВ.

Ми вже розповідали про відважного комсомольця з Аджамки Миколу Андріяшевського (див. «Молодий комунар» за 11, 13, 23, 25 травня ц. р.), який брав участь в італійському русі Опору. Сьогодні ми друкуємо розповідь Д. Ключенка про зустріч бойових побратимів після більш як тридцятирічної розлуки.

ЗДРАСТУЙ, ЛУЧІАНО!

Влітку 1945 року Микола Андріяшевський повернувся до рідної Аджамки, через шість років після свого останнього від'їзду. Шість років не очив рідних та близьких, чотири роки не одержував від них ніякої звістки, а вони нічого не знали про нього. Хвилюючись, радісно була зустріч з мамом, братом Олександром, сестрою Галиною, нареченою Надією.

Аджамка, як і всі окупована територія, була в руїнах і попелі. З перших же днів поринув у відомому зруйнованого народного господарства. Микола сів і вирощував хліб, сидів за кермом трактора, будив автомобіль, незабаром одружився, завів сім'ю.

У повсякденних турботах, праці і громадській роботі минали тижні, місяці, роки, вечорами часто гдавав тяжкі поневірня у фашистському полоні, свою боротьбу в початковий період війни та в рядях італійського руху Опору. Але навіть не думав, що доведеться знову зустрітись з колишніми товаришами-однокурсниками.

І ось через тридцять років після війни прийшов лист з Італії. Після відповіді, у наступному листі Лучіано Олів'єро писав: «Параше після кількох років ти знаєшся. Звістка про те, що ти живий і здоровий, нас сильно схвилювала, як справи у тебе?».

У наступних листах італійські учасники руху Опору повідомляли Андріяшевського, що газета «Комуністичної партії Італії» надрукувала статтю і виставила фото Миколи Володимирівича. В ній, зокрема, говориться: «Розшувано росіянина, котрий воював у рядях італійського руху Опору... Перший із тих, хто знайшовся, він також був першим із тих, хто відновив, не без хвилювання, контакти з італійськими товаришами по боротьбі... Коли Миколу відвідав редактор огляду «СРСР сьогодні», він відновив у пам'яті драматичний період війни, в якій брали участь він сам і його друзі в Італії».

Вінна застала його біля Дніська: тяжкого 1941 року він пройшов у моторизованій частині до Старої Русси, де попав у полон до німців. Довелося пізнати табір Саласпіс, тяжкі тортури, коли його пимали після втечі, новий табір у Гізі, знову спроба втечі, яка не вдалася через зрадника, Микола переніс також страстні гестапівські в'язниці у Польщі, спочатку в Янові, а потім у Варшаві. Перед наближенням наступу радянських військ німці нацисти вирішили евакуювати в'язнів. Микола також їде, втиснутий у товарний вагон, а потім, коли їх висадили, організовує втечу і добігається до італійських патріотів...

Микола Володимирівич з трепетом і хвилюванням перечитує листи з Італії, пригадує події воєнних часів, своїх друзів по антифашистській боротьбі. В одному з листів Лучіано Олів'єро спитав Андріяшевського про сім'ю. Скільки дітей, як вони живуть, чи мають роботу? Наш земляк не без гордості відповів: «Склад моєї сім'ї такий: я, дружина Надія, син Віктор, дочка Наталія. Я працюю в харчової комбінаті, крім того, як любитель, керую в колгоспні духовим оркестром. Дружина працює в ошадній касі, її нагородили орденом Трудового Червоного Прапора. Син — агроном радгоспу. Його обрали головою місцевого комітету профспілки і членом Онуфрієвського райкому ЛКСМУ. Дочка — оператор машиннолінійної станції в Кіровограді... Ми всі почуваємо себе добре, здорові і щасливі».

Італійські антифашисти висловили бажання прихати в Радянський Союз і особисто зустрітись зі своїми товаришами по боротьбі. Влітку 1977 року в Києві відбулася незабутня зустріч радянських та італійських учасників руху Опору.

З Італії прибули Олів'єро Лучіано з дружиною, Стідмані Ілдебрандо, Вісі Еліо і Тотті Мансуєто зі своїми сім'ями. На зустріч приїхали і всі троє, що лішилися живими, радянські учасники руху Опору — Микола Андріяшевський з Аджамки, Анатолій Янович Будкін з Москви, Таранул Халов з Таджикистану.

В українському товаристві дружок і культурних зв'язків із зарубіжними країнами учасників руху Опору вітала голова президії Марія Андріївна Орлик (нині заступник Голови Ради Міністрів УРСР).

А ввечері в готелі збиралися і знову пригадували перший батальйон п'ятої партизанської бригади, його командира Барбу, помічника Темпешто, всіх партизанів, зв'язових, своїх надійних помічників, разом з якими ділили радість і горе. Потім, як і колись у загоні, співали пісню італійських патріотів «Бандьєрра роса» і популярну російську «Катюшу».

Щандо пролетіли дні зустрічі, італійські антифашисти відбули на батьківщину, розіхалися в різні кінці Андріяшевський, Будкін і Халов. Та всі вони вірять, що будуть ще зустрічі в Італії і в Радянському Союзі. Бо немає нічого сильнішого у світі, ніж дружба народів, скріплена кров'ю спільної боротьби.

Д. КЛЮЄНКО.

На фото: М. АНДРІАШЕВСЬКИЙ, Т. ХАЛОВ, А. БУДКІН під час зустрічі в Києві.

«КИМ КЕРУВАТИМЕ ШТАБ?»

Райком комсомолу обговорив критичний виступ газети «Молодий комунар», надрукований 4 липня цього року під таким заголовком, і намітив заходи по усуненню недоліків у роботі районної комсомольської організації.

На жнивах працюють понад 140 комсомольців, яких об'єднано в 20 тимчасових комсомольських груп. Створено 12 комсомольсько-молодіжних екіпажів збиральних агрегатів.

Райком комсомолу розробив умови соціалістичного змагання серед молодих змагань, комсомольсько-молодіжних екіпажів.

Підсумки районного змагання підбивають через кожні три дні. Комбайнери і комсомольсько-молодіжний колектив, що мають на день підбиття підсумків найбільше намолот зерна, оголошують працями в районному змаганні за цей час і нагороджують перехідним вимпелом району комсомолу.

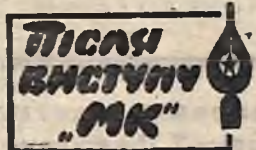
По закінченні жнива, за умовами змагання, кращих жниварів району буде нагороджено грамотами райкому комсомолу і значками ЦК ВЛКСМ «Ударник-78». Їхні імена буде занесено до районної Книжки пошани, переможців серед комбайнерів, крім того, буде нагороджено вимпелом райкому ЛКСМУ «Кращий молодий комбайнер» і представлено до нагородження значком ЦК ВЛКСМ «Золотий колос».

Районний штаб «Комсомольського промотора» провів сім рейдів-перевірок готовності до жнива.

Недоліки, виявлені під час рейдів, в основному усунуто. Нині штаби «КП» ведуть боротьбу з втратами при збиранні, перевезенні і збиранні зерна. Створено 65 комсомольських постів якості на збирально-транспортних агрегатах, тонах, хлібних траках.

Райком ЛКСМУ в районній газеті «Прапор Леніна» та районній молодіжній радіогазеті «Юнь Компаністичної» широко висвітлює участь комсомольських організацій у жнивах, хід соціалістичного змагання серед молодих жниварів.

Про це повідомляв редакцію нашої газети перший секретар Компаністичного райкому комсомолу С. ГАЛАНТ.

«ВАЖКА РОЗМОВА ПРО «ВАЖКИХ» ПІДЛІТКІВ»

Так називалася кореспонденція, опублікована в «Молодому комунарі» у номері 59 від 13 травня, де йшлося про проблеми виховання неповнолітніх за місцем проживання, в учнівських колективах.

В усіх школах району на зборах комсомольців і молоді обговорено статтю, — повідомив редакцію перший секретар Петрівського райкому ЛКСМУ М. ПАРАСОЧЕНКО. — Питання організації дозвілля підлітків, проведення літніх канікул розглянуто на районному семінарі старших піонервожатих та організаторів позакласної і позашкільної виховної роботи з урахуванням побажань, висловлених газетою.

«ХТО ЛІСОВІ ДРУГ»

Гострий критиці за безвідповідальне ставлення до лісових багатств області піддав «Молодий комунар» ряд господарств і номітів комсомолу в статті під таким заголовком, надрукованій 1 червня.

Офіційну відповідь на виступ газети прислала голова виконкому Івангородської сільської Ради народних депутатів О. П. КАЗАН та секретар комітету комсомолу колгоспу «Прогрес» Олександрівського району М. ПЕРЕБОРА. В ній говориться: «Виконком Івангородської сільської Ради запланував винести питання збереження лісових насаджень на обговорення зборів (сходів) громадян».

На засіданні комітету комсомолу колгоспу «Прогрес» статтю обговорено, критику обласної молодіжної газети визнано справедливою. Комітет ухвалив рішення провести комсомольські збори з порядком денним «Усією громадою оберігати зеленого друга».

Кодекс молодіжних потреб

СЕРПНІВНИ КІНОЕКРАН

...Москва часів НЕПу. Підняли голови буржуазні елементи, антизувалися злочинний світ. Кожен оандитський наліт був тоді не тільки парним злочинним, а й політичною акцією проти молодого країни рад. На захист революційних законів стала радянська міліція.

Про важку і непросту роботу співробітників парного розшуку розповідає новий фільм «РАКІТНИК НА ПІЛІГІЦІАЦІЇ», створений на кіностудії «Мосфільм».

Перед нами — детектив з гострими ситуаціями, напруженою дією.

Фільм поставив один з найстаріших радянських режисерів, лауреат державних премій Олександр Файнциммер.

Ще одну пригодицю стрічку матимуть змогу переглянути глядачі — картину центральної студії дитячих та юнацьких фільмів імені М. Горького «ЗНИПЕННІ». Це розповідь про молодих, про морально-етичні проблеми, які стоять перед сучасною молоддю.

Режисер — Беніамін Дорман, якого глядачі пам'ятають по фільмах «Золота річка», «Зникла експедиція». Сценарій написав Ісаї Кузнецов.

У цій кінострічці зайняті актори Людмила Соловйова, Сергій Монроусов, Максим Шабанов, Олена Козлітина, Андрій Мартинов, Юрій Саранцев, Любова Соколова та багато інших артистів театру і кіно.

на кіностудії «Ленфільм» за мотивами

ФУТБОЛ

«ЗІРКА» — СКА (Київ) — 1:1

У кіровоградців частими стали нічий. Хоча нічий різні бувають, у «Зірці» з киянами свої «рахунки». Як і в киян. А все почалося з виграшу кіровоградців у Києві минулого року. Принциповість та озлобленість наступних поєдинків між цими командами мали довести справжню силу команди з них, у першому колі кияни добилися перемоги — 4:0. Тож у матчі в Кіровограді відчувалися максимальна зораність і гості і господарів, велике очкування піти з поля з гордо піднятою головою.

Можна сказати, що перший тайм кіровоградців удався (якщо закрити очі на його інциденту), вони діяли швидко, багато пересувалися без м'яча, хоча вперевегра киян не давала господарям відчутної переваги. Атакували спалах атаку «Зірці» в середині тайму закінчився прасним голом, що його на 34 хвилини забив володимирівич пованосський з точної передачі Сергія Вишванцева.

Здавалося, тепер кіровоградці повинні були захопити ініціативу, та за дві хвилини до перерви, самі ж погасили загалом однієї з атак, вони завозулися з м'ячем, чим і скористалися двоє нападників киян. Заволодавши м'ячем, вони без перешкод вишшли на ударну позицію, і Віктор Насташевський зрівняв рахунок.

Другий тайм проходив у рівній боротьбі, але ворота гостей і господарів залишилися недоторканими.

М. СОМОВ.

Інші матчі закінчилися так. «Десна» — «Кристал» — 1:0, «Фрунзенець» — «Атлантика» — 2:2, «Металіст» — «Суднобудівник» — 2:1, «Колос» — «Старт» — 2:0, «Приваос» — «Новатор» — 2:0, «Колос» (п.) — «Шахтар» (донецький) — 2:1, «Дніпро» — «Спартак» — 2:1, «Говерла» — «Торпедо» — 3:1, «Локомотив» — «Годілля» — 2:0, «Локомотив» — «Буковина» — 1:0 і «Говерла» — «Авангард» — 1:0 (застричі третього туру).

Таблиця на 3 серпня має такий вигляд:

	І	М	О
«Колос» Н.	26	35—15	41
«Металіст»	26	37—11	40
«Крибас»	26	41—20	36
«Кристал»	26	30—14	35
«Зірна»	26	30—15	35
СКА Н.	25	39—18	32
«Буковина»	25	31—18	31
«Десна»	25	26—20	26
СКА Л.	22	25—20	26
«Локомотив»	26	20—17	26

МАРШ ОСВОДОВЦЕВ

Стихи Андрея ДЕМИДЕНКО
Музыка Климентия ДОМИНЧЕНА

Жаркое лето зовет и берегам.
Хочется людям полыхать по волнам.
Песней-набатом, призыв наш, лети:
«Купайся, ныряй, но с водой не шути!»

Припев:

Товарищ, стой! Будь серьезным
Здесь играм не место — всегда
Этот девиз и во мне и в тебе.
Помочь человеку —
вот главное в нашей судьбе.
Твердость, нужна нам, ребята,
а руне,
Словно матросу маяк удалене.
Нужно уметь, нужна быстрота —
Тогда отступать от жизни беда.

Припев.

Сможем стихию в борьбе победить,
Только людям нам без мужества
нельзя.
Ловкость, отвага и сила в нас есть.
Освободцы — это и гордость
и честь!

Припев.

Т. в. о. редактора М. СЕМЕНЮК.

Затягось учитися!

**Запрошують
інституту,
технікуми,
училища**

ЮНАКИ І ДІВЧАТА!

**КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ СЕРЕДНЄ
ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 2
ІМЕНІ ГЕРОЯ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ**

**О. С. ЄГОРОВА
ПРИЙМАЄ УЧНІВ
НА 1978—1979 НАВЧАЛЬНИЙ РІК
НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:**

малар (будівельний),
електромонтажник по освітленню, освітлювальних
силових мережах та електроустаткування,
малар — монтажник конструкцій,
штукатур-лицувальник-плитковик,
слюсар по ремонту автомобілів.

До закладу приймають без вступних екзаменів
юнаків і дівчат, що мають освіту за 8—9 класів.

Учні забезпечують гуртожитком, парадним і робо-
чим одягом, триразовим харчуванням, підручниками,
вони одержують третину суми, заробленої ними під
час виробничої практики. Час навчання в училищі за-
раховується до трудового стажу.

Строк навчання — 3 роки.

Училище має чудовий сучасний навчальний комп-
лекс, у якому обладнано кабінети і лабораторії, май-
стерні, спортивний та актовий зали. В закладі є спор-
тивне літнє містечко, працюють гуртки технічної
творчості, художньої самодіяльності, спортивні сек-
ції. Є спеціалізовані групи зі спортивним нахилом —
класична боротьба і велосипедний спорт, де свою
спортивну майстерність учні вдосконалюють під ке-
рівництвом досвідчених тренерів, майстрів спорту
СРСР.

Випускники-відмінники мають право вступати до
вищих і середніх навчальних закладів на пільгових
умовах, а також можуть бути направлені до вищих
і середніх навчальних закладів системи професійно-
технічної освіти, де навчання проводиться на повно-
му державному забезпеченні.

Училище готує спеціалістів для комбінату «Кіро-
воградважбуд» — найбільшої будівельної організації
нашої області.

Вступники подають заяву із зазначенням вибраної
спеціальності, автобіографію, характеристику, сві-
доцтво про народження (оригінал) або паспорт
(пред'являють особисто), документ про освіту, довідку
з місця проживання і про склад сім'ї, медичну довідку
(форма № 286), 6 фотокарток розміром 3×4 см.
Приймання документів — з 15 квітня.

Початок занять з 1 вересня.

Адреса училища: 316026, м. Кіровоград, вул. Черво-
ногвардійська, 23. Телефон 2-38-49.

Ікати до училища: автобусами № 2, 14 — до зупи-
нки «Мічуріна», № 29 — до зупинки «Профтехучи-
лище № 2 імені О. С. Єгорова» або тролейбусами
№ 2, 4 — до зупинки «Завод «Буддеталь» чи «Коро-
ленка».

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградське міське середнє професійно-технічне училище № 4 по підготовці кваліфікованих робітників із середньою освітою

**ПРИЙМАЄ НА 1978—1979 НАВЧАЛЬНИЙ РІК
УЧНІВ
НА ТАКІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ:**

токаря (строк навчання — 3 роки. Приймають чоло-
віків і жінок з освітою 8 класів),
слюсар-ремонтник по ремонту промислового ус-
таткування (строк навчання — 3 роки. Приймають чо-
ловіків з восьмирічною освітою),
слюсар-інструментальник по виготовленню і ре-
монту штамів, пристосувань і прес-форм (строк
навчання — 3 роки. Приймають чоловіків з восьми-
річною освітою),
слюсар-сантехнік по монтажу систем опалення, во-
допроводу, газопроводу та інших систем (строк на-
вчання — 3 роки. Приймають чоловіків з восьмиріч-
ною освітою).

Всі учні забезпечують триразовим харчуванням,
обмундируванням і спецодягом. Крім того, вони
одержують 33 проценти від зарплати під час вироб-
ничої практики.

Вступників до груп слюсарів-сантехніків забезпечу-
ють благоустроєм гуртожитком.

По закінченні училища всім випускникам видають
диплом про середню освіту з присвоєнням розряду.
Ті, що закінчили училище з відзнакою, мають пра-
во на вступ до технікумів і вузів поза конкурсом.

Початок занять з 1 вересня.

Вступники подають заяву на ім'я директора, сві-
доцтво про народження або паспорт, характеристику
зі школи, свідоцтво про освіту, довідку з місця про-
живання, довідку про склад сім'ї, медичну довідку
(форма № 286), 6 фотокарток розміром 3×4 см.

Приймання документів — щодня, крім неділі, з 8
по 16 годину.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Жовтневої
революції, 20. Телефони: 7-25-91, 7-05-61.

ДИРЕКЦІЯ.

Олександрійське міське середнє профтехучилище № 1

НАБИРАЄ УЧНІВ НА 1978—1979 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

Училище готує:
на базі 8 класів —
токаря,
електрогазоварників,
слюсарів електромонтажників,
слюсарів по монтажу металоконструкцій та устат-
кування,
слюсарів-інструментальників по штампах, пристосу-
ваннях і прес-формах,
монтажників електромеханічних і радіотехнічних
приладів та систем;
на базі 10 класів —
машиністів мостових, козових і консольних елек-
тродранів,
слюсарів-інструментальників по штампах, пристосу-
ваннях і прес-формах,
фрезерувальників.
Тривалість навчання: на базі 8 класів — 3 роки, на
базі 10 класів — 1 рік.

Приймають юнаків і дівчат віком 15 років і стар-
ших.

Прийнятих забезпечують: з трирічним строком на-
вчання — триразовим харчуванням, вихідним і ро-
бочим одягом та взуттям; з річним строком навчан-
ня — стипендією в розмірі 30 карбованців.

Під час виробничої практики учням виплачують
33 проценти їхнього заробітку.

Юнакам і дівчатам надають гуртожиток.

Вступники подають заяву, автобіографію, свідоцтво
про освіту, паспорт або свідоцтво про народження,
характеристику зі школи, довідку про стан здоров'я,
медичну довідку про щеплення, 6 фотокарток розмі-
ром 3×4 сантиметри.

Адреса училища: Кіровоградська область, м. Олек-
сандрія, селище Олександрівське, вул. Ватутіна, 1.

ДИРЕКЦІЯ.

Всеславське МНТУ № 28

Тим, хто має потребу, надають благоустроєний гур-
тожиток. Усі учні перебувають на повному держав-
ному забезпеченні.

В училищі працюють гуртки: крою і шиття, вила-
ювання по дереву, театральний, естрадних інстру-
ментів, духових інструментів, хорівий, а також агіт-
бригада, клуб інтернаціональної дружби і клуб вихід-
ного дня. Є спортивні секції: волейболу, баскетболу,
легкої атлетики боксу, стрільби, боротьби самбо,
лижних велосипедного спорту, шахова, дзюдо.

Бажаючі можуть набути прав шофера любителя.

Вступники подають заяву на ім'я директора учили-
ща, паспорт або свідоцтво про народження, довідку
про виписку з місця проживання, 6 фотокарток роз-
міром 3×4 см, медичну картку (форма № 286).

Документи надсилають на адресу: 188710, м. Всесла-
вське Ленінградської області, вул. Приютинська, 13.

Початок занять з 1 вересня.

Пріздз з м. Ленінграда з Фінляндського вокзалу
електропотягом до станції Берггардовка в напрямі
Невської Дубровки, Ладозького Озера або Мелітні-
ного Ручая.

Телефони: 33-79 і 34-00.

ДИРЕКЦІЯ.

Професійне училище текстильної промисловості Полтавської бавовнопрядильної фабрики імені 50-річчя Великого Жовтня

ПРИЙМАЄ УЧНІВ НА 1978—1979 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

До закладу приймають дівчат віком 15—19 років
з освітою за 8—10 класів.

Училище готує кваліфікованих прядильниць, пря-
дильниць-крутильниць, рівняльниць, мотальниць, зні-
мачок.

Паралельно учні здобувають середню освіту і мо-
жуть надалі вступити до вечірнього механо-техноло-
гічного технікуму при фабриці.

Строк навчання — від 12 до 24 місяців.

Приймання до закладу проводиться протягом року,
без вступних екзаменів.

Початок занять — у міру комплектування груп.

ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ.

Професійне училище Чернігівського камвольно-суконного комбінату імені 50-річчя Радянської України

НАБИРАЄ УЧНІВ НА 1978—1979 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

Заклад готує висококваліфікованих стрічкарок,
рівняльниць, прядильниць, мотальниць-сукальниць,
ткаль, крутильниць, операторів чесальних машин з
умінням виконувати роботу контролера по освоєній
професії.

До училища приймають без вступних екзаменів дів-
чат віком 15—20 років з освітою за 8—10 класів.
Строк навчання: на спеціальностях «Стрічкарка»,
«Крутильниця», «Мотальниця-сукальниця» та «Опе-
ратор чесальних машин» — 1 рік, на спеціальностях
«Рівняльниця», «Ткаля»: на базі 10 класів — 1 рік, на
базі 8 класів — 2 роки.

Всіх учнів забезпечують стипендією в розмірі від
36 до 40 карбованців на місяць, протягом 8 місяців
учням надають гуртожиток. До одержання гуртожит-
ку вони проживають на приватних квартирах, які

оплачує комбінат. Адреси квартир дає училище. Всі
учні користуються пільговими квитками для проїзду
на міському транспорті і пільгами при купівлі квит-
ків на всі види транспорту міжміського сполучення.

У період виробничої практики учні повністю одер-
жують свій заробіток.

Випускникам присвоюють 3-й, 4-й і 5-й розряди по
виробній спеціальності текстильщика і видають ате-
стат про закінчення училища.

Час навчання в закладі зараховують до трудового
стажу.

Під час навчання в училищі учні мають можли-
вість одночасно вчитися у вечірній школі робітничої
молоді і в механіко-технологічному технікумі, який
знаходиться в приміщенні професійного училища. Тих,
що закінчили училище, до цього технікуму приймають
поза конкурсом.

Вступники подають документ про освіту (оригінал),
свідоцтво про народження, характеристику, авто-
біографію, медичну довідку (форма № 286), довідку
з місця проживання, 6 фотокарток розміром 3×4 сан-
тиметри.

Документи приймають у канцелярії училища щод-
ня, крім неділі, з 9 по 17 годину.

Зархування до училища здійснює відбірна комісія
без екзаменів.

Початок навчання з 1 серпня, 1 вересня.

Адреса училища: м. Чернігів-23, вулиця Шорса, 64.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316030, ГСП, Кіровоград 30, вул. Пуначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу
комсомольського життя — 2-45-33, відділу пропаганди,
відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу вій-
ськово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обласного
ЛКСМУ г. Кіровоград.
Газета публікується
на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова,
обласного управління у справах владних
поліграфічних і книжкових торгівель,
м. Кіровоград, вул. Гліцька, 2.